

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucurou de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

M. S. Regele Ferdinand I.

Veste tristă ne-a sosit. În ziua marelui proroc Ilie dimineață la orele 2 ¹/₄ nobilul și gloriosul rege al României întregite a încetat din viață. Sufletele tuturor Românilor sunt străbătute de mare durere, inimile cetățenilor sunt cuprinse de tristeță nesfârșită, căci în marea persoană a marelui rege Ferdinand I am pierdut nu numai pe făuritorul României Mari, ci am pierdut un bun părinte, care cu mare îngrijorare a privit la soarta noastră.

Cunoaștem toți faptele vitejești săvârșite de acest mare Domnitor, cunoaștem toți durerile Lui nesfârșite în timpurile de grea încercare, cunoaștem toți credința neștrămutată, ce a avut în viitorul neamului nostru, cunoaștem toți alipirea Lui către Domnul Domnilor, către unul Dumnezeu.

Și acum moartea nemiloasă L-a răpit din mijlocul nostru, viața Lui plină de muncă și oboseală s'a stins, cum se stinge un far, care luminează în căile multora lăsând în urmă un gol în suflete.

În fața acestui eveniment atât de dureros sufletele noastre să se înalțe la tronul vecinicului Dumnezeu rugându-L să-i facă parte cu cei drepi.

Să-i lumineze lumina cea vecinică și să odihnească în pace.

Dumineca a șasea după Rusalii.

Isus Hristos alungat din hotarele Gherghesenilor, cum am văzut în Dumineca trecută, vine în cetatea sa în Capernaum, care se numește cetatea sa, fiindcă aici a făcut Isus mai multe minuni. Cât ce a sosit în cetate, iată îi aduc un slăbănog, zăcând în pat. Văzând Isus credința lor, a zis slăbănogului: *cutează, fiule, iartă-ți-se fie păcatele tale*. Mare era credința acelor oameni cari aduseseră pe bolnavul slăbănog — zăcând pe un pat — mare era credința lor față de Isus Hristos, dar mare a fost și bunătatea lui Isus către ei și către acel nefericit slăbănog. Isus îndată mângăie pe slăbănogul: *văzând credința lor, atât e de mare înaintea lui Dumnezeu vrednicia credinții, care îndeamnă la dragoste, iar dragostea e însuflețită de religiune și de credință*. Oh! spre câți nefericiți și-ar întinde Dumnezeu mâna sa cu mai multe daruri și mai gata ar fi să-i ajutoreze, dacă ar fi suflete pline de dragoste, cari să aducă pentru acei nefericiți jertfă de rugăciuni, de râvnă sau zel, de o sfântă grijă pentru a-i ajutama! Câți bieți păcătoși s'ar pocăi și s'ar întoarce la Dumnezeu, dacă ar fi oameni zeloși, cari să-i ducă la Dumnezeu cu lacrimi și cu rugăciuni! Aceasta este slujba mai ales a preoților: și de multe ori este singurul mijloc ce le mai rămâne pentru mântuirea sufletelor învățate și încăpăținate în rele și păcate. Dar slujba aceasta nu este numai a preoților. Cel ce are cât de puțină inimă creștinească cel ce iubește cât de puțin pe aproapele său, nu poate fi nepăsător față cu atâtea trebuințe sufletești și trupești vremelnice ale aproapelui; ci trebuie să se însuflească, trebuie să facă tot ce poate pentru ajutoarea și binele altora. Iar dacă n'ar putea ori n'ar ști face ceva bine văzut, atunci trebuie să aducă și să înfățișeze lui Isus pe cei necăjiți, și sufletele păcătoase și necredincioase. Domnului Nostru Isus Hristos îi place o astfel de dragoste, și o răsplătește de multe ori cu minuni.

* * *

Isus zice către bietul slăbănog: *Cutează, fiule*. Câtă mângăiere a trebuit să simțescă acel nefericit, văzând pe Isus cu câtă dragoste se uită la el, încurajându-l și stărnind în el încredere: *Cutează, fiule!* Aceste

scumpe cuvinte le zice Isus și către noi când ne vede turburați și neliniștiți pentru lucrurile cari nu ne ies după placul nostru, ori ne supără: *Ce te turburi cu multe celea?* Un singur lucru trebuie se ne supere, dar să nu ne abată: păcatul. Și iată că Isus adaoge slăbănogului: *iartă-ți-se fie păcatele tale*. Slăbănogul stătea în pat și nu cerea nimica. Cei ce l'au fost dus la Isus, se cugețau la vindecarea sa trupească, iar Isus se gândește la sufletul aceluia biet slăbănog. Prin aceasta Isus ne învață, că cel d'întăiu gând al omului trebuie să fie: mântuirea sufletului. Mai încolo Isus ne arată, că cel ce voește să dobândească dela Dumnezeu dar, haruri, mai întâiu trebuie să alunge dela sine pe diavolul, să-și curățească sufletul de păcate, să fie în harul lui Dumnezeu. *Ochii Domnului spre cei drești*: Dumnezeu varsă darurile sale preste sufletele cele drepte; și dacă nu respinge dela sine pe păcătoși, dacă îngăduie ca și ei să se apropie de Dânsul, aceasta o face pentruca să se înstăpânească asupra inimilor lor, pentru a le mântui sufletele și a le hotări să lase, să părăsească răul, păcatul, și să facă binele. Să învățăm din acestea, cum trebuie să ne apropiem de Dumnezeu, ca să dobândim darurile, ce le cerem prin rugăciuni.

* * *

După ce a vindecat Isus sufletul slăbănogului de păcatele sale, l'a vindecat apoi și de slăbănogia trupului: *Scoală, a zis slăbănogului, iewa-ți patul tău și merg în casa ta*. Evangelia nu zice că slăbănogul o suferit boala sa pentru păcatele sale făcute mai înainte; dar aceasta o înțelegem ușor din chipul sau felul în care a fost vindecat din partea Domnului Isus E. sigur, că de cele mai multe ori păcatele sunt pricina boalelor ce le trimite Dumnezeu pentru a pedepsi cele mai grele păcate și fărădelegi, cari scurtează multe vieți; *păcatele nefericesc popoarele, boldul morții păcatul este*. Frumoasă și mândră zi a fost aceea pentru slăbănogul, în care s'a sculat din pat sănătos în suflet și în trup. Frumoasă zi e și pentru noi aceea, în care înfățișându-ne la un preot și mărturisindu-ne cum se cuvine păcatele noastre, auzim zicându-ni-se: *eu... îți iert și te dezleg de toate păcatele tale*. *Mergi în pace*. Dumnezeu prin mine, te iartă. Mărturisirea sau spovedania nu dăruiește sănătate celor bolnavi. și slobozându-i de

păcate le dăruiește pacea și liniștea conștiinței, prin ce de multe ori se micșorează și răul trupului și se ușurează vindecarea, ori cel puțin se suferă cu mai mare răbdare și lă lase în voia lui Dumnezeu (resignare). Slăbănogul se întoarce vesel și îndestulit la casa sa : așa veseli și îndestuliți vom pleca noi dela picioarele preotului spoveditor, dacă ne vom pregăti la spovedanie cu credință și cu adevărată părere de rău de păcatele noastre.

Dumnezeu și Preasfânta Treime.

(Urmare)

Un singur Dumnezeu. — Sf. Pavel în Atena. Unitatea lui Dumnezeu au cunoscut-o întru câțiva chiar și păgânii. Inchinându-se ei la o mulțime de zei, păgânii recunoșteau în general o dumnezeire mai înaltă și supremă, mai mare. Aceasta arată, dovedește că ei aveau un gând intunecat, ce e drept, și nedesăvârșit, dar un gând real despre un singur Dumnezeu. Celățenii din Atena i-au fost ridicat o biserică sub numirea de *Dumnezeul necunoscut*.

Sfântul Apostol Pavel văzu aceasta biserică când intră să predice în Atena și de aci își făcu punctul de plecare, de mănecare. Aceasta ne-o descrie pe larg, Sfântul Luca în Faptele Apostolilor, cap 17. Să ce-tească fiecare din Sfânta Scriptură pe care acum din darul lui Dumnezeu o avem cel puțin Testamentul Nou, și care n'ar trebui să lipsească din casa nici unui creștin adevărat.

Dumnezeu nevăzut, Ființă absolută. Moise. Dumnezeu este nevăzut, pentru-că este spirit curat, pe carele simțurile noastre nu-l pot cuprinde : însă îl vedem cu ochii inimei noastre, cu ochii sufletului, adecă îl vedem cu ochii credinții. Moise, zice Sf. Pavel, prin credință vedea maiestatea Dumnezeului nevăzut, ca și cum l'ar fi văzut cu ochii săi proprii. Iată cum grăește Sf. Scriptură despre acest bărbat plin de credință, capul și povățuitorul poporului Iidovesc în cartea Eșirei 3. 1—14 : *Și Moise păștea oile lui Iotor socru său, și a adus oile sub pustie, și a intrat în muntele lui Dumnezeu Horeb. Și s'a arătat lui Dumnezeu în pară*

de foc din rug, și a văzut că rugul ardea cu foc și rugul nu se amistua. Și a zis Moise : mergând mai aproape voiu vedea aceasta vedere mare, că nu se amistuește rugul. Iară dacă a văzut Domnul, că se apropie să vadă, l-a strigat pe el Domnul din rug, zicând : Moisi, Moisi, iară el a zis : Ce este Doamne ? Și Domnul a zis : Nu te apropia aici, desleagă încălțămintele din picioarele tale, că locul în care stai tu, pământ sfânt este. Si a zis : Eu sunt Dumnezeul tătâne tău, Dumnezeul lui Avram, și Dumnezeul lui Isac, și Dumnezeul lui Iacob. Si și-a întors Moise fața sa, pentru că se temea să caute deschis înaintea lui Dumnezeu. Și a zis Domnul cătră Moise : văzând am văzut necazul noradului meu în Egipt, și strigarea lor am auzit dela ceice silesc pe ei la lucru, că știu durerea lor. Și acum iată strigarea fiilor lui Israil a venit la mine, și eu am văzut necazul, cu care Egiptenii necăjesc pe ei.

Și acum vino să te trimit la Faraon împăratul Egiptului, și să scoți pe norodul meu, pe fii, lui Israil din pământul Egiptului. Și a zis Moise cătră Dumnezeu : Cine sunt eu, ca să merg la Faraon împăratul Egiptului ? și ca să scot pe fii lui Israil din pământul Egiptului ? Și a grăit Dumnezeu lui Moise, zicând : Că eu voiu fi cu tine . . . Și a zis Moise cătră Dumnezeu : Iată eu mă voiu duce la fiii lui Israil, și voiu grăi cătră dânșii : Dumnezeul părinților noștri m'a trimis la voi. Și de mă vor întrebă, care este numele lui, ce voiu zice cătră ei ? Și a grăit Dumnezeu cătră Moisi zicând : *Eu sunt cel ce sunt*. Și a zis : Așa vei zice fiilor lui Israil : *Cel ce este, m'a trimis la voi*.

Tronul lui Dumnezeu. Isaia. Într'o vedenie procească, Isaia văzu măiestatea sau mărimea lui Dumnezeu în chipul unui mare împărat, șezând în biserică, unde petrece și încunjurat de spirite cerești, cari sunt slujitorii săi. „In anul, în care a murit împăratul Ozia, văzut-am pe Domnul șezând pe scaun înalt, și rădicat, și plină casa de mărirea lui. — Și Serafimii stăteau împrejurul lui, șase aripi la unul, și șase aripi la altul, și cu două își acoperea fața, și cu două își acoperea picioarele, și cu două zbură. — Și strigă unul cătră altul și zicea : Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este tot pământul de mărirea lui. — Și s'a ridicat pragul cel de sus al ușii de glasul, cu care strigă, și casa s'a umplut de fum”. Isaia 6, 1—4.

(Va urma)

Din catechism.

54. Cine este Isus Hristos ?

Isus Hristos este unul născut Fiul al lui Dumnezeu, care s'a coborât pentru noi din cer pe pământ, și s'a făcut om.

„El a purtat păsurile noastre, și cu durerile noastre s'a încărcat, noi socotirăm, că de la Dumnezeu este bătut, lovit, și chinuit, dăra el rănit-u-sa pentru fărădelegile noastre, sdrobotu-sa pentru neleguirile noastre...

... Și prin ranele lui noi ne am vindecat. Noi toți rătăcit-am ca oile... Iară Iehova lăsat-a să-l nimerească fărădelegea noastră a tuturor... Adusu s'a ca un miel la junghiere... Dară generațiunea lui cine o va spune ? ... Lovit'a fost pentru fărădelegea poporului meu... De și nedreptate n'a făcut, și nici s'a aflat vicleșug în gura lui. Dară plăcutu-ia lui Iehova să-l lovească... Dară după ce sufletul său se va aduce sacrificiu pentru vina, vede-va urmași, îndelungi se vor zilele lui... Vede-va fruptele durerii sufletului său și se va sătura, prin cunoașterea, căci purtat'a fărădelegile lor... Și număratu-sa cu cei fărădelege, a purtat păcatele multora, și s'a rugat pentru cei fărădelege“.

Din aceste versuri a prorocului Isaia (53, 4—12) se vede limpede :

că tot omul este păcătos și vrednic de moarte, cumcă singur servul lui Dumnezeu, adecă Răscumpărătorul este drept, cumcă el de bună voie a murit pentru noi și în locul nostru, și cumcă prin moartea sa a plătit datoria, ce au avut oameni prin păcat pedeapsa pentru ei a suferit, și a recăștigat pentru ei fericirea.

Corul păr. Hubic dela Oradea, care a fost centrul serbărilor jubilară delă Oradea, a cântat slujba din ziua sf. Proroc Ilie și la Sighet, iar de seară a cântat vecernia. Concertul și piesa teatrală n'a putut-o ținea din prilejul morții M. S. Regelui. Inovația păr. Hubic corul combinat cu orchestra prinde rădăcini și se prevede că bis. răsăriteană cu încetul o va introduce în ritul său.

(Gazeta Maramurășană)

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla“. No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos“ de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților“ de acelaș autor. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. Se pot procura la Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș“. No. 1. „Marele dar al Credinții“ de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto.

Calendar săptămânal.

24—30 Iulie 1927.

- 24. Dumineca. 6. d. Rusalii (Ev. d. Mat. 9, 1.) M. Cristina.
- 25. Luni. Ad. S. Anei.
- 26. Marti. M. Ermolae.
- 27. Miercuri. M. Pantalemon.
- 28. Joi. Ap. Prohor.
- 29. Vineri. M. Calinic.
- 30. Sâmbăta. Ap. Sila și Silvan.